

consten en un altre capítol de despeses com a ornaments de festa major.

Llàstima fou que morís aquest senyor essent Tinent d'alcalde i sort que no es morissin tots els consellers, perquè amb el camí emprès, quedem més pelats que amb la màquina del zero.

Que al cap d'avall, però, és amb la que ens pelen.

* * *

A la ciutat tenim —penso— una Junta d'higiene. No ho sabeu? Ço que potser no saben, els senyors d'aquesta Junta, és que a la ciutat, segons versions d'homes enterats, existeixen uns quants pous morts (pous negres) i aquests quants, passen de *tres mil*.

Hi ha qui creu que sí que ho saben els senyors de la Junta d'Higiene i hi fan els comentaris que els hi sembla.

Jo no sé res. Ah, sí: que hi han *tifus* i *enfermetats infeccioses*, però no sé d'on vénen.

Sort que per combatre-les, va fer-se l'emprèstit (això és un dir).

Res... un remei pitjor que la malaltia.

Perquè l'emprèstit en mans dels que el féren... ja en parlarem la setmana entrant.

CLAR-I-NET

Ui... quina por!!!

Anavem tot passejant i ens entrebanca un tros de paper; encuriosits ens ajupim per cullir-lo i podem constatar que es tracta d'una fulla apareguda a Canovellas; la llegim, i el cap ens volta, car desseguida ens fem un embolic; pel text, no sabem si vertaderament surt de Canovellas o bé de la nostra ciutat. Si tornem a mirar la davantera i ens convencem que efectivament surt de Canovellas; seguim llegint i..., ai, las! (aquí comença la por) ens enterem que a la nostra ciutat que l'haviem creguda sempre tant pacífica i a tot-hom de bon humor i amb cara de Pasqües, hi teniem un *Papu*; un *Papu* de carn i ossos; un *Papu* d'aquells que quant erem petits, les nostres mares per fer-nos creure ens hi amenaçaven.

Després d'haver llegit el troç trobat, ens va agafar la dèria de volguer veure d'aprop aquesta mena de subjecte, i al arribar el dijous següent, amb més por que goig (parlant de *Papus* sempre hem tingut molta prudència) ens adrecem cap on es celebra la sessió de la Comissió Permanent del nostre Excm. i un cop personats al saló (que si no fos la gàvia que hi ha al darrera hom podria pensar-se que realment és un saló) i assentats amb molta incomoditat, i amb la natural reserva i sense que la por ni la curiositat ens deixi ni un sol mo-

ment, indaguem i preguntem qui serà el ditxós *Papu* que ens fa posar els nervis amb tanta tensió. Per fi entren els senyors que formen la Permanent i s'asseuen als seus respectius llocs; és aleshores que un veï de seient ens diu: «Aquell senyor que tant ens interessa, és aquell senyor que seu a l'esquerra del Sr. Batlle». Ens els vam mirar, el vam contemplar i també vam escoltar-lo, però... ai, relàs!!! Tota la por ens fugí i no vam saber veure-li cap indici que podés fer-nos por ni que podés menjar-se ningú. L'única cosa que ens va semblar que hi vèiem, és que aquest senyor obeeix la batuta d'algú que és absent i que deu ésser un mal administrador i pitjor economista, ja que parlar de l'emprèstit amb la despreocupació que va fer-ho i afirmar tot el contrari del que volia demostrar... Mireu que fer un emprèstit de 2.000.000 de pessetes per construir cloaques, i que al mateix temps que es vagin fent, les tinguin de pagar els propietaris...

En una de les coses que creiem que té raó el *Papu*, ben segur que és amb la por que té de morir infectat (després de tants anys que viu el risc d'aquest perill) i amb el fi d'ajudar-lo i al mateix temps perquè no siguem víctimes dels *microbis* que poden portar les males *olors* que es respiren en certs carrres de la nostra ciutat, nosaltres demanem al Sr. Batlle que faci treure aquell *focus* d'infecció que representen les males *olors* que surten d'unes finestres del carrer de Pi i Margall, gairebé enfront on viu el mateix *Papu*, i d'aquesta manera començariem a donar-li gust.

També vam observar a la mateixa sessió i assentat al costat del mateix *Papu*, un altre senyor que per la seva cara ferrenya (i de pocs amics) que posava, el confoníem amb el vertader *Papu*, el qual, segons ens van indicar, és el President de la Comissió de Foment. Després d'haver-lo observat, ens explicàrem molt bé el perquè de l'abandó en que es troben els jardinetes (sic) del voltant del famós «Monumento». Així i tot però, li preguem que essent ben propera la Festa Major, no vulguí fer creure als forasters que ens visitin que realment ens trobem en un qualsevol desert de l'Àfrica.

NO-MIRIS-PRIM

Forn de Can SERRA

Dr. Robert, 1

GRANOLLERS

Us servirà a domicili tots els dies al matí

Pa de Viena i Croissants

de qualitat superior

La DIGESTONA CHORRO cura, calma i no perjudica